

33. DOKLADNI LIST

k 45. listu Novic. 1851.

Kdor želi, kako oznanilo v *dokladni list* natisniti in Novicam perdjati, plača za vsako verstico z navadnimi srednjimi čerkami 4 kr., če oznanilo le enkrat natisniti da; dvakrat 5 kr. trikrat pa 6 kr.; za vsakkratni natis se še 10 kr. za kolek (štampel) po novi postavi za plačati.

J. Blaznik.

(108) Na znanje. (1)

V Ljubljani v tiskarnici g. Jožefa Blaznika je ravno na svetlo prišel in se dobi tukaj, kakor tudi v sledečih bukvarnicah: v Celji pri g. Geigerju, v Marburgi pri Lejrerju, v Slovenjim gradcu pri g. Zavadski, v Radgonu pri g. Weizingerju, v Celovcu pri g. Sigmundu, v Gorici pri g. Soharju, v Novim Mestu pri g. Wepušteku, v Postojni v bukvarnici g. Jož. Blaznika:

Koledarčik slovenski

za leto 1852.

Na svitlo dal

doktor Janez Bleiweis.

Cena mehko vezaniga v posebno ličnim zavitku 24 krajc. — Terdo vezaniga s poslačenim obrezkam 32 krajc.

„Koledarčik slovenski“, natisnjen na lepim belim popirju v osmerki, pri katerim je Blaznikova tiskarnica vnovič umetnost ličniga natisa pokazala, razpade v dva poglavna dela.

Pervi ali prav za prav koledarski del zapopade vse, kar je za pratiko celiga leta potreba. Vsakimu mescu je ena stran odločena, na kateri so za vsak dan svetniki imenovani, delavniki so s črnimi, nedelje in praznike pa so z rudečimi pismenkami natisnjeni; evangelji so za vsako nedeljo posebej zaznamovani. Žraven tega je na ravno tisti strani vsakimu mescu spremi lune, stop sonca v nebo znamnje, dolgost dneva, in (kar že mora v vsaki pratiki biti) tudi vremenost po Knauerju in Heršelju pridjana.

Vsakimu mescu je poleg tega ena stran beliga popirja odločena z nadpisam „dnevnik“, da si bo lahko vsakdo vsak mesec potrebne zapomnice va-nj zapisoval.

Kar pa še pri nobenim slovenskim kolederju ali pratki ni bilo, in kar bi utegnilo vsim lastnikom koledarčka posebno všeč biti, je, da vsak mesec je z rudečimi pismenkami v navadnim latinskim jeziku (januar, februar i. t. d.) napisan, okoli tega poglavniga imena pa stoji: kakor se tisti mesec v slovenskim, kako v ilirskim, kako v českim, kako v poljskim, kako v ruskim, kako v nemškem, kako v vlaškem, kako v madžarskim, kako v francoskim in kako v angleškem jeziku — tedaj v 11 jezicih imenuje.

Pridjane so temu pratičnemu delu še mraknjenje pihodnjiga leta, zaznamnik pričetja četernih letnih dob, prazniki, ki so le vposamesnih austrijskih deželah po deželnim patronu zapovedani, nekteri prestopni prazniki v letu 1853, kolek (štampelj) za denarne zneske po novi postavi, i. t. d.

Za tem sledi na družim delu rodoslovje presvitle vladajoče austrijske hiše, to je, rodoslovje cesarja in vse njegove žive zlahte.

Za tem pridejo lepoznavske reci v prozi in poezii, namreč:

Od kod imé „koledar“ ali „kolendar“.

Od kod imé „pratika“.

Besedica o imenih mescov.

Perva pesem Koseskiga (Potazba).

Poslednja še nikdar natisnjena pesem Prešernova („Parizine“ tisti odlom, v katerim Azo Parizino in Hugota pred sodbo pokliče).

Narodske pesmi slovanskih narodov austrijskiga cesarstva; na eni strani stoji pesem v izvornim jeziku, na drugi strani nji ravno vstrie pa v slovenski jezik prestavljena.

Česka „Sirotek“ (Sirotek).

Moravska „Wyminowani“ (Pogoji).

Slovaška „Barbora“ (Barbara).

Poljska „Przemiany“ (Spremini).

Rusinska „Krakowiak“ (Krakoviak).

Serbska „Mladoženi“ (Ženin).

Horvatska „Vojni novak“ (rekrut).

Te pesmice, katerih nekatere so za serce, nekatere pa za kratek čas, so za pokušnjo dane primerjati različnosti in enakosti naših slovanskih narečij in zvediti, s katerimi je naše slovensko v nar bližniši zlahti.

Poslednjič zapoje „koledarček“ tudi eno pesmico z imenam „Kdaj“, ki je s „posvečenjem“ soglasna. K prejetnemu napevu slavno znane viže „Poděbradska“ za klavir so besede Fr. Cegnarjeve složene.

To je zapopadek „koledarčka“, ki bi utegnili po obsežku in po obliki za novoletne darila (koleda) Slovencam in Slovenkam vès pripraven biti. Na čelu ima naslednje posvečenje, s katerim to naznanilo sklenemo:

Pervokrat se „koledarčik slovenski“ približa v ti obliki k Vam, dragi domorodci in mile domorodke! Pred malo tedni še celò tega sanjal ni, da bo šel po svetu. Ali — ko je slišal, da bratec njegov lanski hoče letos doma ostati, se je spravil urno na pot; je nabral, kar je v naglici mogel in spletel si venec — ne brez krasnih cvetic — ki ga Vam podá za novo, Bog daj! veselo leto.

Ali, dragi domorodci! to Vam „koledarčik“ brez ovinkov pové (le prosi, da je zavoljo tega pri Vas ne zameri): da ne želi le samih Vas obiskati, ne le samim Vam se prikupiti; njegove iskrene želje so — očitno jih pové — da bi tudi hčerke naše mile matere Slave ga prijazno sprejele.

Pokloni se tedaj „koledarčik slovenski“ tudi blagim Slovenkam; naj mu dobrovoljno odločijo mestice med ličnimi „almanahi“ ptujih jezikov Saj je krotak, kakor vès narod njegov, in ne sovraži nikogar. „Bodimo pravični pravičnemu“, ptujimu — je geslo njegovo! — ker kdor ptuje spoštuje, zna nar bolje svoje ceniti in ljubiti.

Ker je pa „koledarčik“ skoz in skoz pošten Slovenec, jo pa ludi odkritoserčno pové: zakaj mu je toliko mar, da ga tudi Slovenke prijazno

sprejmejo. Niso te želje brez preljubja za naš slovenski narod. Kakor, po starim pregovoru, gospodinja tri vogle hiše podpira, tako tudi naše mile domorodke, — oj, da bi jih brez števila veliko bilo! — znajo biti slovensini močna podpora. Domača reč — misli „koledarčik“ — bo takrat nar krasniši cvetela, ko bomo vidili v rokah iskrenih rojakinj vsaciga stana tudi slavenske knjižice, — ko bojo one prepevale zraven družih pesem tudi slavenske pesmice. Prepričale se bojo, da tudi jezik častitljive matere Slave je lep, — da tudi slavenske so lepe.

To želi domovini iz serca „koledarčik slovenski“, ter se prijazno priporoči blagim domorodkam in verlim domorodcam.

(104.) (2)

Častitim g. udam krajske kmetijske družbe!

Ker se konec leta 1851 bliža, se prosijo častiti udje kmetijske družbe, da naj po §. 9. družbinih postav letni donesek z 2 goldinarjama družbini denarnici odrajtati blagovolijo. Na deželi stanujoči g. udje naj ga odrajtajo g. predstojniku podružnice, v Ljubljani prebivajoči pa, če ga ne plačajo neposredno v družbini pisarnici (v Šalendrovih ulicah № 195. 2. nadstropju) naj ga pa odrajtajo najeti osebi, ki bo doneske mestnih g. udov pobirala.

Od glavniga odbora krajske kmetijske družbe v Ljubljani 19. oktobra 1851.

(109) **Vinoprodaja.** (1)

19. in 20. dan listopada tekočiga leta bo na Ptujim v gostivnici „zum Lamm“ dopoldne od 9. do 12. ure 600 austrijskih veder Otoškiga vina (Insulaner Weine) od let 1839, 1840, 1841, 1842, 1843, 1844, 1846, in 1848, med katerim je tudi 60 veder črniga ogerskiga vina, prostovoljno po dražbi za gotovo plačilo prodanih, h kateri so vinokupci s tem pristavkam povabljeni, de se bo vino s sodi vred po pol šartina prodajalo.

Ptuje 20. oktobra 1851.

Iglič.

(106) **Zahvala in priporočilo štacunarško.** (2)

Podpisani se zahvalimo s pričujočim oznanilam svojim prijatlam v mestu in na deželi, ki so pri nas razno blago poprej v Šmidovi hiši zraven glediša kupovali in jih za skazano prijaznost tudi prihodnjič prosimo, nas tudi na placu v novi štacuni, ki se imenuje „k Teržaškemu mestu“ v poprejšnji Koloretovi hiši št. 5 obiskovati.

Posebno povabi pa stari Janez Pavel Suppančič, ki je imel nekđaj v Špitalskih ulicah svojo štacuno, svoje nekđajne kupce iz Gorenskiga, Notrajnskiga, Dolenskiga, Štajarskiga, Koroškiga in Horvaškiga: naj bi tudi v to štacuno pogostama po blago prišli.

Prizadevali si bomo kar bo moč svojim kupcam z vedno nevim in dobrim blagam po nar nižji ceni postreči, naj bo špecerijsko in materialno blago, ali barve, železnina in razne reči iz vlitiga železa, kakor tudi vse sorte žlahne vina in drugi deželni pridelki.

Tukaj so tudi na prodaj mizarske orodja, železni in mesingasti okovi za omare, okna, vrata i. t. d. na debelo in drobno, kakor tudi vse sorte strupenine, ktere se pa le dobé proti dovolivnimu pismu gosposke.

Poslednjič tudi prevzamemo komisione in špedicije kupčijske.

V Ljubljani mesca oktobra 1851.

J. P. Suppančič, Pickhart in društvo.

(107.) **Preselitev štacune.** (2)

S svojo štacuno z lepotičnim in Nirnberskim blagam, ki sim jo skozi 13 let na placu № 8 imel, sim se te dni v Judovske ulice v veliko hišo žl. gosp. Gerlicita preselil. To dam sploh na znanje, in ko se zahvalim vsim, ki so pri meni dosihmal kupovali, se priporočim ob enim tudi zanaprej v ti novi štacuni.

Tukaj so tudi na prodaj vse sorte steklene omare (Glaskästen) s celimi štacunskimi vratami iz stekla (glaza).

Franz Hoinig,
kupčevavec v Ljubljani.

(102) **Valentin Zadnikar,** (3)

pasarski mojster, (Girtlar) se perporoči častitljivi duhovšini in cerkvenim oskerbništvam za vse dela in poprave svoje umetnosti, in obljubi vse naročene dela dobro, hitro in prav po ceni izdeljati.

On stanuje v Šent-Peterskim predmestji hišn. Nro. 143 per tleh zraven Kaiservirta (gostivnice per avstrijskim cesarji).

(103.) (2)

Pri Jannezu Leonu u Celjovcu je ravno na svitlo prišla in se dobi po vsih knjigarnah v Ljubljani, Zagrebu, Celji, Mariboru, Radgoni, Gorici in Terstu sledeča knjiga:

Peter in Pavel,

ali Bog ubozih sirot najboljši oče. Povest za otroke in mladenče, za odrasene kakor tudi za starše in učitelje.

Iz nemškiga poslovenjena.

Z eno podobo. Mehko vezana 16 kr. srebra.

Cena kruha in mesa v Ljubljani mesca novembra.

Ker se na podlagi žitne cene poprejšnjiga mesca zamore za pričujoči mesec vagán (mecen) pšenice na 4 gold. 9 kraje. — reži na 3 gold. 16¼ kraje. ceniti, mora po postavi v Ljubljani ta mesec vagati:

zemlja za 1 kraje. iz nar lepši bele moke	5 lotov in 2 kvintelca
» » » » » slabeji bele moke	7 » » 2 »
hleb kruha iz nar lepši pšenične moke za	
1 groš	16 » » 2 »
» » iz slabeji pšenične moke za 1	
groš	22 » » 2 »
» » iz režene moke s četertinko	
pšenične zmešane za 1 gr.	31 » » »
» » soršičniga za 1 groš 1 funt	2 » » 2 »

Govéjiga mesá pitanih volov brez doklade funt veljá 9 kraje.

» » vprežnih volov, krav in juncov » » 8 «

Kdor se po ti ceni in vagi ne ravná in slabeji blago prodaja, bo po obstoječih postavah oestro kaznovan.

Ljublj. mestna gosposka.